

Brieven aan Buck

Brieven aan Buck

Mark Foppema

Schrijver: Mark Foppema

Omslagafbeelding voorzijde: tekening van Buck gemaakt door Sonja Smit

ISBN: 9789402154566

© Mark Foppema

Inhoudsopgave:

Op het dak	7
Engelse Drop	10
Ontsnapt	12
Tanden	14
Foto's I	17
Schuilplekjes	19
Kattenstreken	21
Heerlijk relaxen bij Jelle	24
Kattenbakperikelen	25
Dierenarts I	28
Dierenarts II	30
Foto's II	33
Het begin	35
Rare capriolen	38
Aandacht trekken	41
Vogels	44
Stunten	47
Spelen I	49

Spelen II	53
Vreemde gewoontes	56
Heerlijk relaxen bij Mark	58
Gesocialiseerde kat	59
Foto's III	62
Tekening Buck	64
Bijzondere en grappige momenten	66
Certificaat stukje natuur	69
Naar het einde	71
De laatste dagen	76
Slotwoord	80

Op het dak

Door de harde wind stond vandaag het dakraam ineens wagenwijd open.
Het bracht mijn gedachten terug naar die nacht dat jij voor het eerst wist te ontsnappen.
Door datzelfde raam, van toen nog de (slaap)kamer van Jelle.
Ik was nog maar net in de eerste slaap, toen Jelle mijn nachtrust wreed verstoorde:
“Pa ...! Buck zit op het dak!”

Hevig geschrokken en met bonzend hart liep ik naar het raam en zag in het pikkedonker jou
zitten, hoog op de nok van het dak.
Je heldhaftige onderneming sloeg om in angst, want de weg terug ... dat zag je helemaal niet zitten.
Zachtjes klonk je gejammer, allang spijt van je eigen moed.

We konden blijven roepen tot we een ons wogen, maar je bleef onbeweeglijk zitten.
Goede raad was duur. Wat nu te doen?
Er restte maar één oplossing: zelf het dak op om je te halen!
Gelukkig heb ik geen hoogtevrees. Dus de ladder uit de schuur en tegen de dakgoot geplaatst.
Vervolgens in mijn nachtgewaad de klim naar boven begonnen.

Dat viel nog niet mee in donker. En het ging met nogal wat lawaai gepaard. De dakpannen moesten worden opgeschoven om deze hachelijke onderneming veilig ten uitvoer te kunnen brengen.

Uiteindelijk wist ik je te bereiken. Jij gaf je echter niet zomaar gewonnen en je zette je schrap. Met één hand greep ik jou in je nekvel, met de andere hand zocht ik steun aan de ruwe dakpannen. Klaar voor de weg terug naar veiliger oorden.

Onder aanmoediging van de uit het raam hangende Jelle zette ik langzaam de afdaling in, terwijl jij behoorlijk begon tegen te strubbelen.

Vol schrammen kwam ik bij het raam van Jelle aan en bracht jou weer in veiligheid.

Al pannen rechtzettend daalde ik verder af. Bijna beneden aangekomen miste ik helaas de onderste trede van de ladder. Daar lag ik pontificaal in de door regen verzadigde tuin. Zweet op het voorhoofd en onder de blubber weer naar binnen, waar jij mij heel onschuldig aankeek en begon te spinnen, hopende dat mijn boosheid wel snel zou verdwijnen.

Toen ik even later weer fris en monter, voorzien van schoon nachtgoed en een borrel in de kamer zat, heb jij nog een tijdlang bij mij op schoot gelegen.

Van slapen kwam niet veel meer, en jij Buck ..., jij was de daaropvolgende dagen heel timide.

Ondanks al het lawaai is geen van de buurtbewoners wakker geworden. Niemand heeft alarm geslagen. Er reeds zelfs een surveillancewagen van de Hermandad door de straat, zonder ook maar iets van dit alles mee te krijgen.

Zelfs dochter Jitske heeft niets gemerkt. Zij sliep door alle consternatie heen!

Een “comfortabele” plek